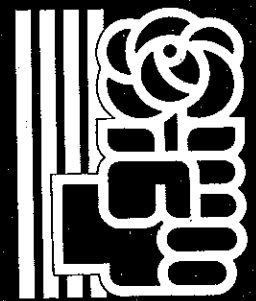

LA UNITAT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

PARTIT DELS
SOCIALISTES DE
CATALUNYA (PSC-PSOE)

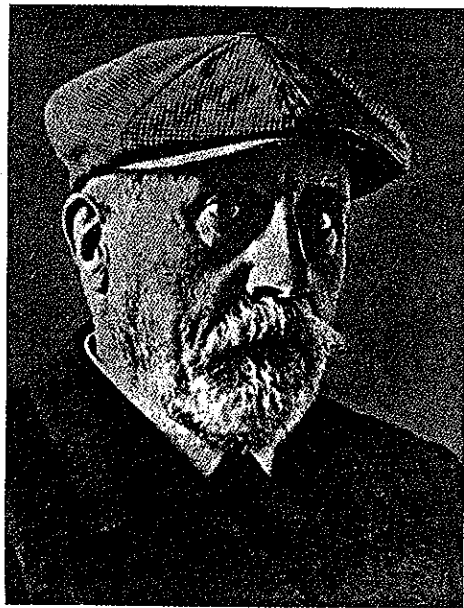
document 1

**LA UNITAT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA**

EL NAIXEMENT DE LA FEDERACIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA

El Partit Socialista Obrer Espanyol va ser fundat l'any 1879. Des d'aleshores ha estat un dels principals protagonistes de la nostra història política. El PSOE s'arrela en la I Internacional (AIT) fundada per Marx a Londres l'any 1864 i, més concretament, en la Federació Regional Espanyola de l'AIT. Dos homes van traslladar al nostre país les dues tendències de la I Internacional: Fanelli, bakuninista, i Lafargue, d'inspiració marxista. A rel d'això, la Federació Regional Espanyola de l'AIT va donar origen a dues grans tendències en el moviment obrer espanyol: l'anarquista, que després cristal·litzaria en la CNT, i la socialista, representada pel PSOE.

El més significat dels fundadors del PSOE fou Pablo Iglesias, tipògraf, qui, ja lla-

vors, havia estat elegit president de l'Associació General de l'Art d'Imprimir. El Partit va ser fundat el 2 de maig de 1879 durant un dinar denominat de "fraternitat internacional", a una fonda del carrer madrileny de Tetuán. Per concretar les aspiracions de la nova organització, es designà una comissió encarregada de redactar el programa, i els reglaments del Partit, de la qual van formar part Pablo Iglesias, Victoriano Calderón y Alejandro Ocina, tipògrafs, així com els metges Jaime Vera i H. Zubiarre.

El programa aprovat per l'Assemblea constava de tres parts: una introducció que, condensava l'essencial de la teoria marxista de la lluita de classes, una segona que contenia el programa màxim d'aspiracions finals del partit i una tercera on hi havien els objectius d'ordre immediat; el que se'n diu programa mínim.

L'any 1884 el govern lliberal va requerir l'Agrupació Socialista Madrilenya perquè anés a informar davant la Comissió de Reformes Socials. Jaime Vera i Pablo Iglesias hi van amb sengles informes en els quals el PSOE es col·loca en el terreny de la lluita de classes i denuncia els partits burgesos, fins i tot els més progressistes, com reclam perillós per els treballadors, als quals intenten atraure als seus postulats de classe.

L'any 1888 serà trascendental pel socialisme espanyol. Del 12 al 14 d'agost, tingué lloc un congrés convocat per les organitzacions obreres de Mataró i Barcelona, la Federació Tipogràfica i una associació d'obrers fabrils de Vic i Manlleu. D'aquest Congrés sortirà la fundació de la Unió General de Treballadors.

Després, al Teatre Jovellanos de Barcelona, es va celebrar el Primer Congrés, de caràcter constituent, convocat pel PSOE. Les sessions van durar del 23 al 25 d'agost i el programa adoptat, que perdura avui, es va aprovar amb les aportacions de diverses seccions en base al document original de 1879.

La connexió entre la UGT i el PSOE vindrà donada per la militància dels afiliats al Partit, que alhora hauran de militar sindicalment. La UGT té els seus propis estatuts i congressos, pels quals es regeix i la seva autonomia és total. García Quejido seria a la UGT el què Pablo Iglesias va ser al Partit.

A Catalunya, el primer grup socialista va ser creat a 1879 a Barcelona, iniciant-se ràpidament l'expansió. L'any 1881 es creen organitzacions a Manresa i a Sant Martí de Provençals, i l'any 1888 ja s'havien constituït 16 agrupacions.

El 23, 24 i 25 d'agost de 1888, en celebrar-se el congrés fundacional del PSOE Catalunya va representar en aquell acte el cinquanta per cent de les Agrupacions.

A causa de diferències, sobretot, d'origen, van arribar a coexistir dos grups socialistes a Barcelona: l'Agrupació Socialista i el Centre Marxista, però ja el mes de febrer de 1903 es creà la Federació Socialista de Catalunya. El seu comitè radicava a Barcelona i el seu òrgan de premsa era "La guerra social". La Federació Socialista de Catalunya va ser la tercera que es va crear a l'Estat espanyol després de Biscaia i Astúries i va néixer precisament després de la vaga general de 1902. Entre els socialistes prominents d'aquest moment a Catalunya, destaquen Antoni Fabra Ribas, Josep Comaposada, Artur Gas Berenguer, Antoni

Badia Matamala, Josep Recasens Mercadé i Joan Duran.

Els socialistes catalans van buscar la unitat de la classe obrera de Barcelona i per això foren impulsors de la Unió Local de Sindicats, que es denominà "Solidaritat Obrera". Aquesta es va constituir com a tal en un primer congrés celebrat l'any 1907, sobre la base d'un programa mínim a curt termini en les reivindicacions econòmiques i a llarg termini la revolució social. L'any 1909 se celebra el II Congrés de Solidaritat Obrera que es constitueix en una Confederació. Els socialistes catalans van jugar un gran paper a la Setmana Tràgica el setembre de 1909. La insurrecció va coincidir amb el II Congrés de la Federació Socialista de Catalunya, que s'havia reorganitzat el 1908 després del VIII Congrés del PSOE. El novembre del 1908, el nou òrgan de la Federació fou "La Internacional".

La Federació va quedar desorganitzada després dels fets de la Setmana Tràgica. En reorganitzar-se, l'any 1910, s'acordà que el nou òrgan de premsa fós "La Justícia Social", que s'editava a Reus. També s'acordà deixar de donar suport a la "Solidaritat Obrera", que després de la celebració del seu segon congrés es perfilava com una entitat antagònica a l'UGT a nivell estatal i que acabaria convertint-se en la CNT.

La orientació de la Internacional Socialista que va permetre les aliances electorals amb els partits burgesos facilità la conjunció Republicano-Socialista.

Per influència de Josep Recasens, en el seu IV Congrés, celebrat l'11 de juny de 1916 a Tarragona, la Federació Socialista de Catalunya va incorporar en el seu programa la qüestió catalana.

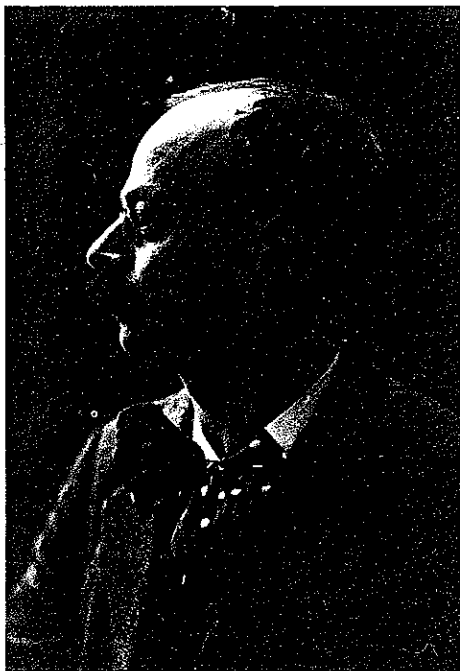
1923: CREACIÓ DE LA UNIÓ SOCIALISTA DE CATALUNYA

L'any 1923, els sectors dirigents de la Federació Catalana del PSOE van impulsar la creació de la Unió Socialista de Catalunya, concebuda, no com una organització rival del PSOE, sinó com la plataforma d'aquest en l'àmbit exclusiu de Catalunya. La idea comptava amb les simpaties de Julián Besteiro i la corrent que aquest representava a la directiva estatal del PSOE, però al quedar en minoria el grup de Besteiro i imposar-se les opinions de Prieto —contrari a la USC— es produí la divisió del socialisme català en dos blocs: la USC, lligada al catalanisme radical i la Federació Catalana del PSOE, amb poca incidència en el moviment obrer i aïllada de la lluita política. El 8 de juliol de 1923 es va celebrar l'assemblea constituent de la USC, amb la presència d'un centenar de delegats procedents dels rengles de la FSC del PSOE, del republicanisme catalanista i de la CNT. En aquesta assemblea van ser escollits Gabriel Alomar i Manuel Serra i Moret com a president i vice-president respectivament, de la nova organització. Serra i Moret fou l'encarregat de l'elaboració del Manifest Programa, aprovat per unanimitat. Els punts fonamentals eren: adhesió a l'ideal socialista i integració en aquest ideari de les reivindicacions nacionalistes i defensa d'una política gradualista, oposant-se a l'ús de la violència coma a arma ofensiva.

La USC reunia bàsicament intel·lectuals (professors, metges, llicenciats universitaris) i alguns obrers qualificats, procedents en sa majoria de l'escola industrial que dirigia el també socialista Rafael Campalans, veritable impulsor del projecte. El seu òrgan de premsa era el setmanari

“Justícia Social” que apareixeria fins 1936.

A l'adveniment de la dictadura de Primo de Rivera, el grup era molt minoritari i encara no havia arrelat. La caiguda de la Dictadura significà el resorgiment de la USC. Aquesta mantenia una posició similar a la tendència prietista del PSOE, és a dir, considerava fonamental una aliança amb els republicans, però a diferència del PSOE, la USC considerava que un pacte d'aquesta mena passava per Esquerra Republicana de Catalunya. I és en aliança amb el nou partit republicà i catalanista quan la USC coneix el seu màxim esplendor. El partit no tenia gaire influència dins la classe obrera.

La USC i la FSC del PSOE van realitzar un assaig d'unificació l'any 1933 tal com s'indica a l'apartat dedicat a la segona República. Després dels fets d'octubre de 1934, davant la necessitat evident de reagrupar-se i fer front a la repressió i la involució política, la Unió Socialista i la Federació Catalana van iniciar una segona aproximació, en els primers mesos de 1935, que no va arribar a donar cap fruit material. L'obstacle continuava essent les divergències al voltant de la qüestió nacional. Malgrat tot, la força del moviment unitari que va arrossegar totes les forces obreres catalanes en 1935-1936 i la radicalització de la situació política ho imposà, al menys a mig termini. La Unió Socialista va trencar, en els primers mesos de 1936, amb la seva polí-

tica d'aliança estreta amb l'Esquerra Republicana de Catalunya. Agrupació de Barcelona del PSOE, en el seu congrés de maig de 1936, es manifestava explícitament a favor del reconeixement del dret d'autodeterminació de les nacionalitats i de la necessitat d'una organització autònoma del socialisme català.

Malgrat tot, aquesta aproximació se situava en un terreny substancialment diferent. No es debatia ja la unitat dels socialistes catalanes, sinó la unitat de socialistes i comunistes en un sol partit obrer, debat que culminaria en la constitució del PSUC per una banda i del POUM per un altre. Amb això entrem en un altre apartat al qual més endavant ens referirem.

LA UNIFICACIÓ DEL SOCIALISTES DURANT LA SEGONA REPÚBLICA

Al començament de la República, el socialisme a Catalunya es trobava força dividit. El panorama polític estava dominat per l'Esquerra Republicana de Catalunya i el panorama sindical per la Confederació Nacional de Treballadors. Amb aquesta perspectiva el socialisme era una força marginal, la política del qual marxa a remolc dels aconteixements. En aquests moments la Unió General de Treballadors té una escassa implantació i dos són els partits socialistes que es disputen aquest espai, la Federació Socialista Catalana del PSOE i la Unió Socialista de Catalunya.

Els socialistes de la USC, que en aquests moments militaven majoritàriament a la CNT, iniciaren un procés d'integració a la UGT, afavorit per R. Campalans així com pels sectors ugetistes més lúcids i unitaris, en especial per en Martínez Cuenca.

El 1932, la divisió entre ambdós partits socialistes s'ordena en base a quatre eixos bàsics de debat: 1) La política sindical (afiliació a un sindicat obrer o al sindicat obrer socialista); 2) La política d'aliances (aliances amb les forces democràtiques catalanes per a consolidar la República i la Generalitat, o bé l'aliança amb les altres forces obreres, en especial les procedents de la branca socialista); 3) La política de construcció nacional (construcció de la societat civil catalana lluitant per a la direcció del moviment catalanista o bé construcció nacional espanyola de Catalunya); i 4) Com a conseqüència de tot això, l'estructura orgànica del partit (formació d'un partit nacional sobirà vertebrat amb el PSOE, o bé Federació d'un partit espanyol).

A començament de 1932, a iniciativa de la Federació Socialista Catalana, comencen a donar-se les primeres passes per a la reunificació dels socialistes. En el congrés de la FSC (PSOE) de 1932 es plantejà el tema i en ell triomfaren les tesis més catalanistes, i per tan partidàries de la unitat, defensades per Recasens, que passà a l'executiva. Un cop celebrades les eleccions al Parlament de Catalunya s'inicien les negociacions el gener de 1933. Dos mesos després s'arribà a un acord d'unificació sobre la base d'un projecte d'estatuts, redactats per Comorera i Recasens, que indiquen clarament el tipus d'organització a la que s'aspira. L'article 2on. és significatiu: "El partit unificat s'anomenarà Unió Socialista de Catalunya i es caracteritzarà en la política catalana per la seva sobirania i personalitat. En la política general i internacional serà la Federació Catalana del PSOE, a la qual pertanyerà, acceptant la seva disciplina".

Quan a l'estructura interna, s'introdueixen algunes innovacions a la organització "standar" del PSOE: a) l'autonomia de les agrupacions locals per estructurar-se internament en seccions; b) la possibilitat de crear federacions comarcals; i c) la possibilitat d'adhesió directa al partit allà a on no estés constituït.

Aconseguit l'acord sobre el quart punt i modificada la posició de la USC respecte al primer i de la FSC sobre el tercer, quedà com a gran tema de debat la qüestió de les aliances. Al formar-se un consell de la Generalitat homogeni i al passar els parlamentaris de la USC a la oposició, aquest tema es va escliar enor-

mement. El març de 1933, se celebrà a Mataró el Congrés de la FSC (PSOE) per a aprovar els treballs realitzats. En aquest congrés l'Agrupació de Barcelona abandonà les sessions i fou exclosa del partit.

Posteriorment, el 14 d'abril de 1933 el II Congrés de la USC i el 24-25 de juny el XVI Congrés ordinari de la FSC, van aprovar la fusió. Finalment el 15-16 de juliol, se celebrà a Barcelona el Congrés d'Unificació, al que significativament no assisteix cap membre de l'executiva federal del PSOE que fins aquest moment es mantenia en el seu mutisme. La comissió executiva sorgida d'aquest Congrés estava formada per: Joan Comorera (USC), president; Marià Martínez Cuenca (FSC), vicepresident; Ramón Folsch i Capdevila (USC), secretari general; J. Capdevila (USC), tesorero; Ramón Palomas (FSC), comptable; Joan Fronjosà (USC) secretari d'actes; Antoni Obach (FSC), vicesecretari.

El 10 d'agost la comissió executiva del PSOE es manifestà contrària a la unificació, expressant el no reconeixement del nou partit. Les relacions del PSOE amb els socialistes de Catalunya van passar, des d'aleshores, per l'Agrupació de Barcelona.

La divisió dels socialistes de Catalunya

es palesà externament en les aliances mantingudes per ambdues formes (la USC unificada i l'Agrupació de Barcelona). La primera s'alià a les eleccions de 1933 amb ERC i obtingué quatre diputats, mentre que la segona s'alià amb el BOC.

El 1934 la situació es resumiria donant que el procés d'unificació s'havia desenvolupat amb certes bones perspectives, s'efectuà sobre bases polítiques prou sòlides i sobretot, sense una correspondència estreta entre la direcció del partit i els acords a què anaven arribant sectors socialistes en procés d'unificació. El fracàs de la unitat socialista de 1933 tal vegada pot adjudicarse més a elements personalistes, a divergències estratègiques. L'opció final de la Comissió executiva del PSOE —que s'inhibí del procés sense atacar-lo— basà en que en una zona com Catalunya sense excessiva influència socialista podia llençar-se un procés d'expansió a costa de la uniformitat del partit, així quedava avortada la possibilitat de crear, en aquell moment, un punt de referència clar, capaç de situar-se entre l'Esquerra i la CNT i de construir un partit socialista a Catalunya, sobre la base de la politització dels treballadors i creació d'un ampli Partit Socialista.

EL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

La progressiva esquerranització de la Unió Socialista, sota la direcció de Joan Comorera, el decantament de la Federació Catalana del PSOE vers la superació de la divisió orgànica de socialistes i comunistes i la política del Partit Comunista tendent a potenciar l'atracció de l'esquerra socialista, després del V^è Congrés de la Internacional, situat en un context de predomini de la FAI dins la CNT, portaren a diferents intents de fusió i de creació d'un partit obrer unificat. Es constituí així, d'una banda, el Partit Obrer d'Unificació Marxista i d'altra banda es produí, ja l'any 1936, el procés apropament entre la Unió Socialista, la Federació Catalana del PSOE, el Partit Comunista de Catalunya i el Partit Català Proletari. De les quatre organitzacions la Unió Socialista era la més important i Comorera el dirigent més destacat.

L'alçament feixista accelerà el procés i el comitè d'enllaç entre els quatre partits, confirmant els congressos previs de tots ells excepte el de la Federació del PSOE previst per a la segona quinzena de juliol, constituí el 23 de juliol del 1936 el Partit Socialista Unificat de Catalunya, que esdevingué un eix important de la

política catalana durant la guerra. La Unió General de Treballadors de Catalunya es convertí aleshores en una poderosa central sindical, mentre que el PSUC passava molt aviat a ésser dirigit pels sectors stalinistes. Els socialistes es mantingueren, però, dins el Partit unificat fins que el final de la guerra i la derrota de les forces treballadores i democràtiques provocà, després del pacte entre Hitler i Stalin, el trencament dels socialistes del PSUC amb la direcció stalinista. Alguns d'ells van retornar al PSOE, reconstruint-se les organitzacions preexistents i iniciant-se una nova etapa marcada per la repressió sistemàtica contra els socialistes i els altres sectors obrers i democràtics. Això els situà en la perspectiva d'una coincidència política amb la majoria del POUM, dirigida per Josep Rovira, que donaria lloc a la fundació, el 1945, del Moviment Socialista de Catalunya, al qual finalment no s'integrà la Federació del PSOE, per bé que es mantingué la unitat sindical socialista, organitzant i treballant conjuntament en la Unió General de Treballadors de Catalunya i col·laborant estretament en la tasca política de la lluita antifranquista.

LA FSC (PSOE) SOTA LA DICTADURA

Durant la dictadura la repressió franquista serà duríssima i es farà sentir intensament en l'organització i fora del partit. Mentre, es produeixen caigudes successives de l'Executiva estatal, els anys 1945 i 1947, té lloc la reconstrucció a França de la Federació Catalana del PSOE que fins aquest moment ha estat molt centrada a l'entorn de Lucila Fernández. A l'interior la direcció estarà formada a partir d'ara per J. García, L. Ruiz i Alcázar.

En aquests temps difícils la tasca més important del partit anirà adreçada a la reorganització de la Unió General de Treballadors de Catalunya. Aquesta tasca serà duta encavant mitjançant la col·laboració continuada amb el Moviment Socialista de Catalunya. Aquesta col·laboració conjunta es farà més palesa en fets com les caigudes i detencions que arrossegueu a militants d'ambdues organitzacions. Així, el novembre de l'any 1958, es produeix a Barcelona la detenció de 17 militants socialistes, d'ells quinze del Moviment Socialista i dos de la Federació Catalana. A aquesta caiguda n'haurà precedit d'altres, com la del 1951 —coincidint amb el Congrés del PSOE a Tolouse— en què són desarticulades les organitzacions del partit a Bilbao, València i Barcelona, i, en especial, la del 1953.

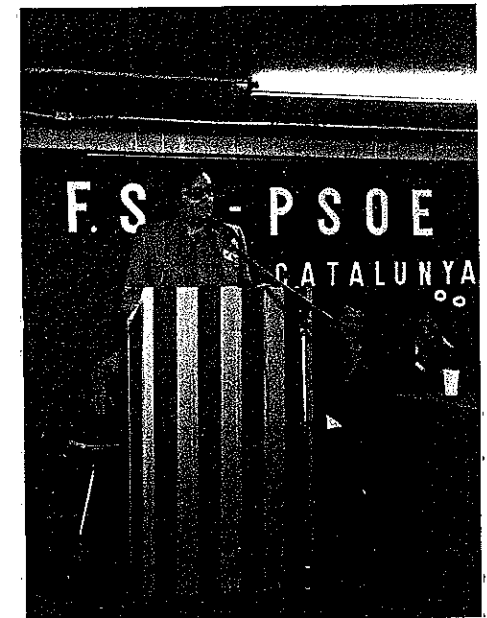
Tot i amb això, la lluita de la Federació Catalana es manté i, cada cop més clarament, amb la cooperació amb el Moviment Socialista. En aquesta línia el MSC acorda el 2 de setembre del 1956 reforçar "la voluntat de mantenir lligams fraterns de companyonia i de

col·laboració amb el PSOE". En aquest mateix sentit, l'any següent, Joan Reventós en nom del Moviment Socialista assistirà com a observador a la reunió del Comitè Nacional del PSOE.

Aquesta mateixa tònica es mantindrà al llarg dels anys següents, caracteritzats per la tasca d'enfortiment de la UGT de Catalunya i el treball conjunt del MSC i la FSC (PSOE) prefigurant el procés d'unitat que ara porta a terme la seva concreció definitiva.

En 1973, després de la celebració del XII Congrés del PSOE es produeix un seriós intent de portar la unitat socialista a tot L'Estat Espanyol.

El PSOE posa en funcionament el que més tard va ser la "Conferència Socia-

lista Ibèrica". Aquesta conferència tractava de sentar les bases sobre les que reestructurar el PSOE i per tant aconseguir la formació d'una sola organització política del socialisme a nivell de tot l'estat.

Malgrat tot, l'intent no va fructificar i el resultat, després de l'abandó del PSOE, va ser la creació de la Federació de Partits Socialistes.

L'inici del funcionament de la Federació de Partits Socialistes va originar que a cada un dels àmbits on hi havia un partit de la mateixa, aquest partit es disputava l'egemonia amb l'organització corresponent del PSOE. Davant d'això va sorgir una tensió entre les diverses organitzacions que impediren en aquell moment, la impossibilitat de plantejar la unitat de tots els socialistes de l'Estat Espanyol. Tanmateix a Catalunya, malgrat el distanciament que es produí en aquesta època, mai es van deixar de mantenir les relacions amb l'objecte de replantejar, si era necessari, la qüestió de la unitat sota un prisma i una concepció el més realista possible.

Al març de 1976, l'assemblea de la Federació Socialista Catalana del PSOE donà un mandat al comitè executiu per a esta-

blir una Comissió d'Enllaç amb els altres grups socialistes de Catalunya. Malgrat això, fins el 13 de juliol no es reuní per primera vegada, tal com s'explica més endavant.

El XXVIII Congrés del PSOE fa un mandat a totes les organitzacions del partit per a realitzar la unitat socialista.

En plena decadència de la dictadura, el 8 de gener de 1977, la PSC (PSOE) convocà el seu primer miting de presentació a la barriada obrera de Sant Andreu. El resultat va ser espectacular, el fet de congregar allí a tres mil persones demostrava la capacitat de convocatòria del partit, plenament confirmada amb l'impressionant miting del maig del mateix any celebrat al Palau dels Esports de Barcelona, amb l'assistència de Felipe González. Tots aquests fets mostraven la força amb que resorgia el socialisme a Catalunya, el que feia cada vegada més necessari arribar a una sola organització de tots els socialistes de Catalunya. El procés començat al juliol de 1976 i desenvolupat en un altre apartat d'aquest document culminà, després de dos llargs anys de difícils treballs, amb el Congrés d'Unitat del 15 i 16 de juliol.

EL PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA-CONGRÉS

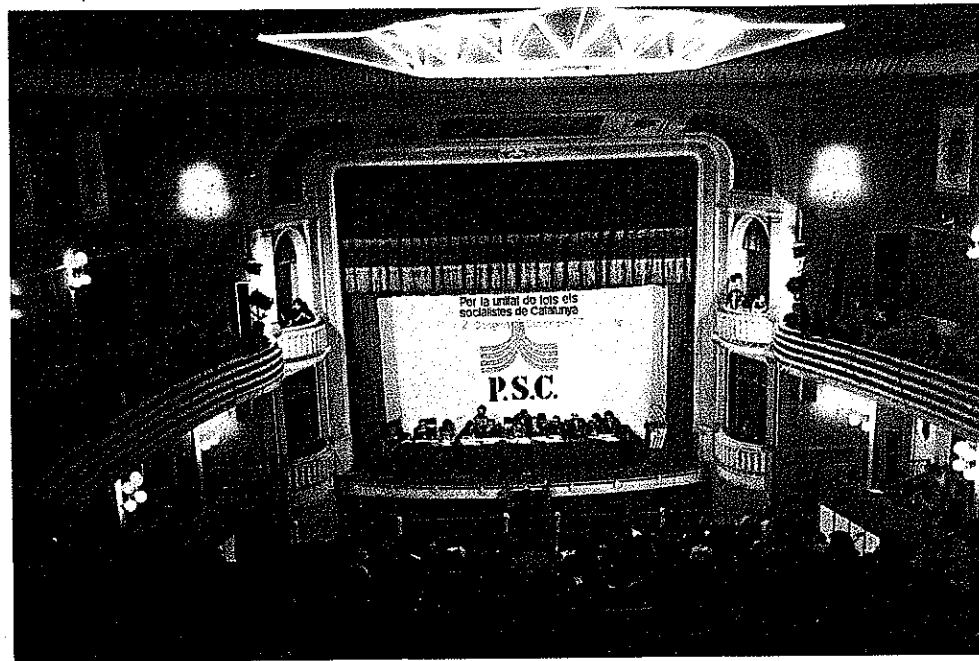
El 14 i 15 de gener de 1945, es fundava, a Tolosa del Llenguadoc, el Moviment Socialista de Catalunya (MSC), a partir de militants procedents dels principals partits obrers del temps de la República (POUM i PSUC). El MSC tindria un paper determinant en les primeres accions importants contra el franquisme fins que es produí la "caiguda" del novembre de 1958.

L'agost de 1966, va tenir lloc la separació d'una part de l'organització de l'exterior, que es troba en els orígens de l'actual Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament (PSC-R). La resta de l'organització bàsicament de l'interior, és la que troncarà amb els inicis del

procés de Convergència Socialista de Catalunya (CSC).

L'octubre de 1974, es llançava la crida "Per la unitat dels socialistes de Catalunya" i es constituïa el Nucli Gestor de CSC, format inicialment per MSC, PSAN-Provincial (que poc després evolucionaria cap a altres espais polítics) i una impurtan composant d'independents, i engroixit aviat per un sector de No-Aliniats de l'Assemblea de Catalunya i per un sector procedent del dissolt Front Obrer de Catalunya (FOC).

El FOC, homòleg a Catalunya del Frente de Liberación Popular (FLP), havia estat una força clau els anys seixant, fins la crisi política de 1969, que determinaria

la seva desaparició. L'any 1962, havia tingut lloc, entre FOC i MSC, la creació d'un moviment universitari conjunt, el Moviment Febrer-62, que inicià una dinàmica d'unificació socialista, a la qual s'afegiria la Força Socialista Federal (FSF), però que es frustrà l'any 1964. Altres forces de diversa importància confluirien al llarg del procés de CSC: sectors procedents de les FSF, Reconstrucció Socialista de Catalunya (sorgida de la Unió Sindical Obrera), sectors del moviment Topo Obrero, sectors procedents de Grups Autònoms i de Plataformes de Comissions Obreres, etc.

La composant bàsica de CSC, però, la constituí l'important i progressiu fluxe d'independents que el procés obert aconseguí d'atreure; al llarg i ample de Catalunya, a pobles i ciutats on no arribava cap dels grups preexistents, proliferava la formació de "cercles" de CSC entorn dels pressupòsits i propostes del manifest-crida "Per la unitat...".

El procés de CSC es caracteritzaria per tres etapes: la provisional, la de front i la constituent. La primera consistia en la creació de "cercles" i d'organismes de coordinació de l'acció i del debat, sense més pressupòsits que els del document "Per la unitat...". La segona, a la qual s'arribà l'estiu de 1975, consistia en una major estructuració organitzativa i en la plasmació de majors nivells d'acord ideològic, fruit del debat i de l'acció conjunta. I la tercera, que s'obrí el mes d'abril de 1976, en què, assolit un gran d'homogeneïtzació òptim, s'abordava ja la constitució del partit.

Essent CSC, doncs, una força important a Catalunya i internament prou madura, s'iniciaren els sondetjos per a un nou salt endavant i es dissenyà el procés que havia de dur al nou partit. Tres components bàsiques en constituïrien l'entramat: CSC, un sector d'independents que llançarien la crida pública, i altres grups i corrents organitzats d'importància numèrica menor. Paral·lelament es mantenien contactes amb la Federació Socialista Catalana del PSOE.

El maig de 1976, es feia pública la crida cap al nou partit per compte del Grup d'Independents pel Socialisme (GIS), amb cinc-centes signatures al darrera, moltes d'elles de gran ressonància ciutadana. D'altra, banda es constituïa el mes de juliol la Comissió d'Enllaç amb la (PSOE).

Donarien resposta a la crida, a part CSC, el Partit Popular de Catalunya (PPC) i un grup format majoritàriament per militants escindits d'Esauerra Republicana de Catalunya ex-ERC. Aïat, s'hi afegiren Tendència Socialista (procedent del PSC-R), Secretariat Polític de Catalunya del POUM i PSUC-línia Comorera.

A primers de juny, a partir de CSC, GIS, PPC i ex-ERC, es constituïa el Secretariat Coordinador del Congrés Constituent, i el 22 de juny, obrint un llarg congrés de quatre mesos de durada, tenia lloc el memorable míting del Palau Blaugrana que sota l'slogan "Guanyem la Llibertat", va ser el primer míting democràtic a Catalunya i a Espanya, després de la guerra. En ell es va fer públic el Manifest Socialista, document inaugural del Congrés Constituent.

En règim d'il·legalitat tolerada el dies 31 d'octubre i 1 de novembre se celebraven les sessions de clausura del Congrés Constituent del nou partit, culminació dels debats mantinguts des del "Míting de la Llibertat" en els "col·lectius unitaris de base".

A comencements de 1977, es restableix la Comissió d'Enllaç amb la FSC (PSOE), els treballs de la qual s'havien interromput davant la celebració del Congrés Constituent del PSC i del XXVII Congrés

del PSOE que va tenir lloc a Madrid el mes de desembre de 1976.

Aviat, en plena crisi del règim, el partit accedia a la legalitat, i previ acord amb el "Reagrupament" (que també reivindicava el nom de PSC) es feu sota el nom de Partit Socialista de Catalunya (Congrés) (PSC-C).

Simultàniament es produeix la crisi de la Federació de Partits Socialistes, amb la qual el partit estava articulat.

EL PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA-REAGRUPAMENT

Fruit de la confluència entre diferents grups de Barcelona i d'algunes comarques, a l'entorn d'un dels dos grups en què es dividí el MSC, i també de grups que s'englobaven políticament en la tradició —o tradicions— de l'esquerra de Catalunya, davant la situació de dictadura i com a conseqüència de l'experiència de la lluita contra aquesta, s'inicià un llarg procés de maduració i de debats, que es concretava en la creació, el 1974, del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya.

El nou partit es proposava donar expressió organitzativa i ideològica a la voluntat d'amplis sectors populars que volien

relligir l'afirmació democràtica, l'afirmació nacional i l'afirmació socialista. En el passat aquesta voluntat havia tingut uns noms concrets, però ara volia aplegar-se sota el socialisme democràtic. El Reagrupament, en el seu segon document de treball del 1976, sintetitzà els seus pressupòsits ideològics, estratègics i tàctics.

La prioritat democràtica i nacional i la creença que la realització nacional de Catalunya depenia, en definitiva, del triomf electoral dels partits de disciplina catalana, portaria el partit a promoure el Front d'Esquerres, com a primer pas per a un Pacte Democràtic per Catalunya,

on la participació dels socialistes havia de ser la garantia per evitar, un cop més, que els sentiments nacionalistes d'amplis capes populars no fossin instrumentalitzats per la burgesia o per partits centristes.

El Reagrupament, que havia esdevingut el maig de 1976 Partit Socialista de Catalunya, havia mostrar sempre la seva inquietud davant la divisió socialista i el desig, en conseqüència, de no trobar-se al marge de cap temptativa per superar la mateixa.

Les eleccions del 15 de juny, amb el triomf socialista, facilitava el procés unificació. El retorn del President, la democratització, les garanties que la unificació suposava de fer un partit nou, articulat amb els socialistes de l'Estat però plenament sobirà, permetien que el PSC —R- pogués abandonar la coalició electoral del Pacte Democràtic per Catalunya i complir així amb els acords del III Congrés del partit, celebrat dos dies abans de la mort del seu primer se-

cretari Josep Pallach, i responent, al capdavant, al que implicava aquella denominació triada (PSC): "Construir el socialisme a Catalunya, amb socialistes al servei dels treballadors, ja siguin de la indústria, del comerç, del camp, de l'administració, de la cultura, o senzillament, que visquin del seu treball, sense explotar ningú."

Després de les eleccions, i especialment després de restaurada la Generalitat Provisional, el panorama polític a Catalunya es va anar clarificant amb la configuració de les quatre grans opcions que es donen avui a la política catalana, dins les quals el socialisme quedava representat per "Socialistes de Catalunya."

Davant aquesta realitat, la decisió del Ve Congrés del PSC-R va ésser de caminar cap a la unitat de tots els socialistes, ajuntant les seves forces a les del PSC-C i la FSC del PSOE, com es recull en la ponència d'unitat socialista que transcrivim íntegrament com a document.

CAP AL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

El procés de gestació del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-OSOE) ha estat un procés llarg. No podia ser altrament, ara necessari fer-lo, però era necessari fer-lo bé. El primer contacte important en el camí d'unitat que ara vivim es produí el dia 13 de juliol de l'any 1976. Aquell dia va tenir lloc la primera reunió entre una comissió d'enllaç de la Federació Socialista Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol i una de Convergència Socialista de Catalunya, per a estudiar la forma d'iniciar el procés d'unitat socialista a Catalunya. S'incorporaren també a aquests primers contactes les diferents organitzacions que, conjuntament amb l'esmentada Convergència Socialista, haurien de fondre's més endavant en el Partit Socialista de Catalunya (Congrés).

Els continuats contactes entre les dues formacions polítiques, FSC (PSOE) i PSC (C), es concretaven en començar el mes d'abril de 1977 en l'acord que s'ha conegut com a Pacte d'abril. Aquest document —que reproduïm en altre lloc d'aquesta publicació— fou aprovat successivament pels dos òrgans de direcció dels dos partits, el Comitè Nacional de la FSC (PSOE) i el Consell General del PSC (C). El Pacte d'abril establí els pressupòsits bàsics per a la unitat socialista i concertava una aliança electoral com a primer pas. Aquesta aliança electoral començà, doncs, a configurar-se des d'aleshores cara a la convocatòria d'eleccions generals el quinze de juny.

Les eleccions del quinze de juny van certificar la validesa del procés d'unitat socialista. Socialistes de Catalunya, nom que adoptà la coalició nascuda del Pacte

d'abril, obtingué el major nombre de vots a Catalunya de totes les opcions presents a la contesa. Socialistes de Catalunya obtingué el 30% dels vots emesos pels electors catalans el quinze de juny i, com a conseqüència d'aquest resultat, foren elegits quinze diputats socialistes repartits per les quatre circumscripcions de Barcelona (11 diputats), Girona (2), Lleida (1) i Tarragona (1). Aquests quinze diputats socialistes catalans es van constituir en grup parlamentari en el sí de les Corts Constituents espanyoles vinculant-se al grup parlamentari "Socialistes del Congreso". Així doncs, i com a grup parlamentari, els diputats socialistes iniciaren un treball conjunt que no s'ha trencat en cap moment, prefigurant l'eficàcia de la unitat entre els partits que els presentaren a la coalició. En aquestes eleccions concorregué també, dins la coalició Pacte Democràtic per Catalunya, el Partit Socialista de Catalunya (Reagrupament) que més endavant s'integraria en el procés unitari en les condicions i circumstàncies que comentarem. El PSC-R obtingué el quinze de juny 4 diputats en el conjunt de Catalunya.

El mes següent a les eleccions es constituí la Comissió d'Enllaç, entre la FSC (PSOE) i el PSC (C) per a elaborar les bases de la unitat socialista que haurien de ser estudiades pels dos partits. Aquestes bases de la unitat contenien les característiques del nou partit resultant de la fusió, així com la seva articulació amb el PSOE a nivell estatal.

Els treballs d'aquesta comissió s'allargassaren fins el mes d'octubre i els acors presos per la Comissió d'Enllaç,

formant part de sengles documents amb el nom de Bases de la Unitat, foren distribuïts entre els militants de la FSC (PSOE) i el PSC (C) per la seva discussió, prèvia als Congressos dels dos partits. Els dies 12, 13 i 14 de novembre, el XVIIe Congrés de la FSC (PSOE) aprovà la ponència d'unitat que contenia les bases elaborades conjuntament en la Comissió d'Enllaç. Aproximadament un mes més tard els dies 10, 11, 17 i 18 de desembre, el II^{on} Congrés del PSC (C) aprovava, igualment, la ponència que contenia aquestes bases. El procés d'unitat havia donat, doncs, un pas molt important, gairebé decisiu.

Aprovades pels dos partits les bases de la unitat, es creà una Comissió de Coordinació a partir del Secretariat General del PSC (C) i la Comissió Executiva de la FSC (PSOE) per establir una coordinació política i organitzativa entre ambdues organitzacions en la perspectiva del Congrés d'Unificació Socialista.

Mentre aquesta política de coordinació prenia cos, el PSC (R) aprovà en el seu Ve Congrés —celebrat els dies 4, 5, 11 i 12 de febrer— una ponència d'unitat

socialista en què s'inclouien, fonamentalment, els mateixos pressupòsits que en les bases d'unitat aprovades en els congressos de la FSC (PSOE) i del PSC (C). També en el mateix mes de febrer entrà en funcionament una segona comissió de la FSC (PSOE) i el PSC (C) encarregada d'elaborar el projecte d'Estatuts, Declaració Política i Reglament del Congrés d'Unificació així com de sintetitzar algunes diferències sorgides en els Congressos dels dos partits, respecte a les Bases de la Unitat. Aquestes Bases constitueixen el contingut del document Protocol d'Unitat.

En el mes de març, el PSC (R) demana formalment a la FSC (PSOE) i al PSC (C) d'entrar a formar part del procés unitari. Immediatament es reuní la Comissió de Coordinació PSC-PSOE amb una delegació del PSC (R) per tal d'establir les formes i mecanismes d'incorporació. La proposta elaborada per aquesta comissió fou presentada als diferents òrgans de direcció i el dia 30 d'abril fou aprovada pel Consell General del PSC (C) i el Comitè Nacional de la FSC (PSOE). Aquest mateix dia, igualment, els dos

DOCUMENTS ANNEXES

PACTE D'ABRIL

òrgans de direcció donaven el vist-i-plau a les dates proposades per la celebració del Congrés d'Unificació: els dies 15 i 16 de juliol. El dia aegüent, el Consell Polític del PSC (R) aprovava aquestes dates. Des d'aquell moment han seguit treballant els tres partits, elaborant els documents a presentar al Congrés d'Unificació i la política conjunta a seguir fins la celebració d'aquest Congrés. Paral·lela-

ment els militants han anat discutint els textos de Declaració Política y Estatuts presentant les esmenes que consideraven oportunes.

Els dies 15 i 16 de juliol, els esforços de més de dos anys de treball tenen la seva expressió final en el Congrés d'Unificació Socialista de la FSC (PSOE) el PSC (C) i el PSC (R) i la creació del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE).

El PSC, la FSC (PSOE) i socialistes independents acorden realitzar la unitat socialista a Catalunya mitjançant un procés que culminarà en la constitució d'un únic Partit Socialista de Catalunya, resultat de la unió dels socialistes de Catalunya. Aquest partit, plenament sobirà configurarà l'organització política del socialisme a Catalunya i la seva articulació amb el PSOE en la perspectiva de la unitat de tots els socialistes de l'Estat, a través d'un congrés democràtic a celebrar durant l'any, preparat per comissions d'ambdues organitzacions que elaborin, per assentiment comú, les propostes a l'esmentat congrés.

Aquesta unitat dels socialistes catalans s'acorda sobre les següents coincidències de principis:

- 1) La transformació de la societat mitjançant l'accés al poder polític per part dels treballadors.
- 2) La socialització dels mitjans de producció, distribució i canvi.
- 3) L'organització autogestionària de la societat.
- 4) La societat ha de satisfer els mitjans que assegurin la igualtat i la dignitat de l'home.
- 5) El reconeixement del dret d'autodeterminació a les nacionalitats i pobles de l'Estat espanyol.
- 6) La recuperació de les institucions i principis configurats en l'Estatut del 1932, la seva actualització i aprofundiment.

Les forces polítiques que subscriuen aquest acord coincideixen a afirmar que els socialistes de l'Estat han d'establir organismes representatius i decisoris comuns que defineixen els elements es-

tràtegics i tàctics coincidents de la lluita de classes en aquest àmbit estatal. En llur propi àmbit les organitzacions socialistes de les diferents nacionalitats i regions de l'Estat tindran sobinania plena. En aquest projecte unitari i d'articulació s'inscriu l'acord dels signants d'adoptar una posició comuna en relació a la seva possible participació en el proper procés electoral.

Amb aquesta finalitat, consideren fonamental la presentació d'una conjunta candidatura d'UNITAT SOCIALISTA DE CATALUNYA que mantingui aquesta denominació per damunt de les sigles de cada un dels seus elements integrants, per així aglutinar l'adhesió dels treballadors i de tots els ciutadans interessats en donar una orientació realment progressiva a la configuració política de Catalunya.

Les parts que prenen aquest compromís afirmen la voluntat de treballar en comú per la ràpida formulació d'un MANIFEST-PROGRAMA electoral per al qual prendran com a base els denominadors comuns de les respectives declaracions de principis i els corresponents programes de línia política i establir —per assentiment comú— la participació en les llistes de candidats.

Entre les finalitats indeclinables que aquesta candidatura d'unitat socialista vol servir, descollen d'una manera explícita:

- 1) L'exigència constitucional d'una estructura de l'Estat que garanteixi a Catalunya l'aprofundiment de la seva autonomia, més enllà dels nivells previstos en l'Estatut del 1932 i d'acord amb les necessitats reals d'aquest

moment, i aboni el procés d'autonomia de les diferents nacionalitats i regions diferenciades de l'Estat espanyol. Per això, expressen la seva voluntat de treballar en comú amb totes les altres forces democràtiques catalanes presents en el Congrés de Diputats.

- 2) La col·laboració amb totes les altres forces socialistes representades en el

Congrés de Diputats per a orientar, fins on sigui possible, una acció comuna en el seu si, per així configurar l'Estat d'acord amb unes línies susceptibles d'afavorir el progrés cap al socialisme, així com també l'adopció d'aquelles mesures que tendeixin a afavorir els interessos immediats DELS TREBALLADORS.

ABRIL-1977

DOCUMENT DE BASES DE LA UNITAT. ACORD DE LA COMISSIÓ D'ENLLAÇ

1.ª EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA és l'organització política dels socialistes de Catalunya, resultant de la fusió de la FSC (PSOE) i el PSC. Afegirà a la seva denominació les sigles de les organitzacions pre-existents. Aquesta denominació només podrà ser modificada pel seu Congrés.

2.ª EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és un partit de classe i nacional que sorgeix de la voluntat constituent de les organitzacions socialistes de Catalunya i que, en virtut de la seva sobirania, decideix la participació en organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE en la forma que s'explicita en aquest document.

3.ª El Congrés del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'òrgan suprem del Partit. La seva competència serà exclusiva per establir la seva estructura interna, regular la seva disciplina, elaborar la seva línia política i el seu programa, a Catalunya.

4.ª Per a definir conjuntament amb la resta de socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el PARTIT DELS SOCIALISTES

LISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) enviarà els seus delegats, elegits directament per les estructures organitzatives de base, al Congrés Federal del PSOE per que participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classes a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per l'àmbit estatal serà portada a terme pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE). El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competència que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política del nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat pels socialistes de tot l'Estat.

5.ª Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o en el seu cas referendats pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) a través dels seus delegats presents en el Congrés Federal.

6.ª El PARTIT DELS SOCIALISTES

DE CATALUNYA (PSC-PSOE) estarà representat en el Comité Federal Socialista. Aquesta representació serà designada pel propi PARTIT DELS SOCIALISTES

LISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) i en funció del criteri de proporcionalitat en virtut del nombre d'afiliats.

OCTUBRE 1977

BASES DE LA UNITAT PROVADES PEL XVIIe CONGRÉS DE LA FSC (PSOE)

1. EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'organització política dels socialistes de Catalunya resultant de la fusió de la FSC (PSOE) i el PSC (C), que sorgeix de la voluntat conjunta de les dues organitzacions, que establiran organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE.

2. El Partit sorgit de la unificació tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competències que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política del nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat pel PSOE a nivell de tot l'Estat.

El Congrés del partit és l'òrgan suprem. La seva competència serà exclusiva a Catalunya per:

- Elaborar el seu programa.
- Elaborar la seva línia política.
- Establir la seva disciplina interna, respectant íntegrament els següents punts:
 - El respecte a la llibertat de consciència, al lliure pensament i a la lliure expressió de cadascun dels seus militants.
 - La llibertat de discussió és total en el si del partit; tanmateix, cap tendència organitzada dins del Partit no serà permesa.

— L'Autonomia de cadascun dels seus òrgans dins la competència estatutària de cadascun d'ells.

— La disciplina respecte de les decis-

sions adoptades pels organismes competents del Partit.

— El Partit és un instrument de la classe treballadora per la consecució de la seva completa emancipació i la unitat d'interessos de la classe fonamenta la unitat del Partit i les seves relacions amb altres Organitzacions de classe.

d) Regular la seva disciplina.

3. El Partit resultant de la fusió ha d'expressar la seva línia sindical mitjançant un suport incondicional a UGT, reiterant en tot moment l'obligatorietat de que tot militant del Partit sol·liciti l'ingrés a la UGT i desenvolupi una presència activa en les estructures del seu Sindicat respectiu.

Cas de donar-se interpretacions diferents sobre els límits de competències, qui dirigeix és el Comité Federal del PSOE.

4. Per a definir conjuntament amb la resta dels socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el Partit sorgit de la unificació enviarà els seus delegats elegits directament per les estructures organitzatives de base, al Congrés Federal del PSOE, per que participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classes a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per a l'àmbit estatal serà portada a terme pel futur Partit.

5. El Partit sorgit de la unificació estarà representat en el Comitè Federal mitjançant designació del propi partit i en funció del nombre d'afiliats.

Els socialistes de Catalunya candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o refrendats si s'escau pel propi partit, a través de delegats presents en el Congrés Federal.

PROCES CAP A CONGRÉS D'UNITAT

El Congrés de la Federació Socialista de Catalunya (PSOE) considera que per la culminació del procés unitari han de complir-se els següents objectius, el desenvolupament dels quals correspon al Comitè Nacional:

a) Preparació del Congrés d'Unificació i elaboració del seu reglament.

b) Estudi comparatiu de les ponències aprovades pels respectius congressos per la preparació de les ponències del

Congrés d'Unificació. Per aquesta tasca, el Comitè Nacional nomenarà una Comissió que desenvolupi el procés de conciliació desitjat.

c) Promoure un procés de confluència en les organitzacions de base dels respectius partits que suposi la creació de comitès d'enllaç entre les respectives organitzacions locals i comarcals per la coordinació política i organitzativa.

d) Les dates pel Congrés d'Unificació seran fixades pels òrgans de direcció.

En base als mateixos criteris d'unitat socialista que el nostre Partit manté amb el PSC s'han d'orientar a la total unitat socialista amb altres organitzacions que es reclamen del socialisme democràtic. Igualment ha d'obrir-se un procés per la base de contactes i inici de debats a tots els nivells, organitzatius, ideològics, estratègia, etc. que obri les portes en un futur no llunyà a la unitat total del socialisme a Catalunya.

BASES DE LA UNITAT APROVADES PEL II^{on} CONGRÉS DEL PSC (C)

1. El Partit sorgit de la unificació entre el PSC (C) i la FSC (PSOE) i, en el seu cas, altres sectors socialistes, trindrà plena sobirania a tots els àmbits de competències que els socialistes propugnem per a l'organització política del nostre país, encara que no s'hagin materialitzat en el desenvolupament de les competències autonòmiques. Els socialistes de Catalunya aportaran a la lluita conjunta dels socialistes de l'Estat, per a l'establiment de marc constitucional, el projecte d'organització de l'Estat propugnat en cada moment històric pel partit sorgit de la unificació.

2. El PSC sorgit de la unificació tindrà plena sobirania en l'establiment del seu programa de govern, adequat al grau d'autonomia assolit per Catalunya en cada moment històric, en la perspectiva del ple exercici del dret a l'autodeterminació.

3. El Congrés del PSC sorgit de la unificació serà l'òrgan suprem del Partit i

a) Establirà la seva estructura interna.

b) Regularà la seva disciplina.

c) Elaborarà la seva estratègia, línia política i programa de govern per a Catalunya.

d) Decidirà les seves relacions amb par-

tits i organitzacions nacionals i internacionals.

e) Assumirà, prèvia discussió i ratificació pel Congrés del PSC, els acords sobre l'estratègia establerts en el Congrés dels socialistes de l'Estat.

4. El PSC sorgit de la unificació, en virtut de la seva sobirania, configurarà la seva articulació amb el PSOE, en la perspectiva de la unitat de tots els socialistes de l'Estat, i els delegats que elegeixi per als òrgans d'articulació dels socialistes de l'Estat ho seran com a conseqüència d'aquesta mateixa sobirania, és a dir, nominats directament pel Partit.

5. Els diputats del PSC a les Corts de l'Estat podran constituir un grup parlamentari propi.

6. El PSC sorgit de la unificació restarà obert a la incorporació del tots els socialistes de Catalunya.

BASES DE L'ARTICULACIÓ

1. El Partit sorgit de la unificació elegirà els seus delegats al Congrés Federal del PSOE, amb garanties de proporcionalitat i de representativitat, per tal que participin en les sessions, debats i presa de resolucions referents a les qüestions comunes de la lluita pel socialisme en l'àmbit de l'Estat. Les resolucions del Congrés dels socialistes de l'Estat que poguessin afectar aspectes de la sobirania del Partit i d'alternatives compreses en el marc autonòmic per a Catalunya, que reivindicuem, no vincularan el Partit.

2. Els delegats que elegeixi el PSC participaran conjuntament amb els elegits pel PSOE en el Comitè Federal dels socialistes de l'Estat. La participació en els òrgans executius dels socialistes de l'Estat serà feta a través de delegats del PSC nomenats directament pel Partit.

BASES DEL PROCÉS D'UNIFICACIÓ PSC (C) - FSC (PSOE)

El segon Congrés del PSC dóna mandat al Consell General del Partit per a desenvolupar les següents bases del procés d'unificació:

1. Establir després del Congrés del

PSC (C) una comissió coordinadora entre el PSC (C) i la FSC (PSOE) per tal d'assolir els objectius següents:

a) De manera immediata establir la coordinació entre ambdós partits per tal de dur a terme conjuntament les tasques que han d'abordar els socialistes de Catalunya en la conjuntura actual: eleccions municipals, política de la Generalitat, actuació sindical, política parlamentària i impuls del procés de confluència de les bases.

b) Després del nostre II Congrés establir contactes urgents entre ambdós partits per tal de posar en comú els elements coincidents sobre la unitat socialista aprovats en els congressos respectius.

c) Creació d'una comissió d'unificació'

c) Creació d'una comissió d'unificació formada per membres d'ambdós partits per tal d'elaborar un reglament de Congrés d'unificació, que haurà de ser presentat i aprovat pels respectius partits.

Els terminis i procediments del procés de discussió congressual seran com a mínim els establerts en els estatuts del nostre partit.

d) Promoure un procés de confluència a tots els nivells, bo i acceptant les iniciatives en aquest sentit ja sorgides de les respectives organitzacions de base.

e) La comissió d'unificació rebrà les possibles adhesions i propostes d'altres sectors socialistes que puguin participar en el Congrés d'unificació.

2. Promoure que en el Congrés d'unificació s'estableixin unes comissions d'enllaç entre el nou PSC sorgit de la unificació i el PSOE, per tal de coordinar els aspectes següents:

a) Els criteris de proporcionalitat del nombre de delegats als òrgans comuns a nivell d'Estat.

b) Els Comitès d'acció política, amb l'intercanvi de les diferents experiències sectorials.

c) Garantir que els militants socialistes que passin a fixar la seva residència a Catalunya o de Catalunya a la resta de l'Estat tinguin la possibilitat d'incorporar-se al partit socialista corresponent.

BASES DE LA UNITAT APROVADES PEL Ve CONGRÉS DEL PSC (R)

La nostra forma d'entendre el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA conseqüent amb les afirmacions d'amplitud ideològica i de la necessitat de que cobreixi la totalitat de l'espai socialista català, ens fa que el volgüem recolzar sobre les següents bases:

1. Les bases ideològiques i programàtiques del PSC sorgit del procés d'unitat seran tals que donin cabuda en el seu sí als diferents corrents de pensament socialista i a les concepcions que representen cadascun dels partits que s'hi integraran. En aquest sentit, s'evitaran les exclusions de cap corrent de pensament que, des de pressupòsits tal vegada diferents, conflueixin en la formulació d'un mateix programa d'actuació.

Per tant, el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA restarà obert a la incorporació de tots els socialistes de Catalunya, i garantirà la possibilitat d'expressió de les diverses tendències i corrents de pensament que el nodriran, fruit de la seva democràcia interna. Així mateix es respectarà la llibertat de sindicació dels seus militants en el marc de les opcions sindicals d'orientació socialista.

2. La sobirania del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA serà plena, és a dir exclusiva i exclouent en tots els àmbits de competència que els socialistes de Catalunya propugnem per l'organització política i constitucional del nostre poble, encara que no s'hasin traduït i materialitzat en el desenvolupament legal de les competències autonòmiques. Els socialistes de Catalunya aportaran a la lluita conjunta dels socialistes de l'Estat, per l'establiment del marc consti-

tucional i institucional, el projecte d'organització de l'Estat propugnat en cada moment històric del PSC.

3. El Congrés del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA, es reunirà a Catalunya, serà l'òrgan sobirà i suprem del Partit i

A establirà la seva estructura interna,
B regularà la seva disciplina,
C decidirà la seva estratègia, la línia política i els programes de govern per a Catalunya,

D decidirà les seves relacions amb partits i organitzacions nacionals i internacionals, s'adherirà a la II Internacional Socialista i participarà en la seva organització amb la perspectiva d'ésser membre de ple dret.

E després de discussió i aprovació, si s'escau, pel mateix Congrés, farà seus els acords sobre estratègia decidits en el Congrés dels socialistes de l'Estat.

4. Els diputats del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA constituïran grup parlamentari autònom al Parlament de Catalunya i a les Corts de l'Estat.

III EL PROCÉS DE LA UNITAT DELS SOCIALISTES A CATALUNYA

El suport bàsic del procés cap a un nou PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA han d'ésser els actuals PSC (R), PSC (C) i la FSC del PSOE, oberts als altre partits i col·lectius que acceptin el procés vers la unitat.

Un procés precipitat i poc madurat podria tenir conseqüències negatives i per tant han d'ésser escalonat i progressiu, comportant les fases correlatives següents:

1. Promoure un moviment de sensibilització, confluència i treball en comú a

nivell dels militants dels diferents partits en els camps de la política sectorial, local, municipal i sindical.

2. Reconeixent l'autonomia dels moviments juvenils, aquests establiran les bases del seu procés d'unitat.

3. Coordinació de tots els parlamentaris socialistes dels diferents partits en procés d'unitat, per dur a terme en el sí de les Corts una política coherent amb el procés d'unió, especialment en la lluita política per l'Estatut.

4. Coordinació dels òrgans executius dels Partits interessats actualment en la unió, per dur a terme una política coherent envers la Generalitat i en la consecució de l'Estatut.

5. Anar a les eleccions municipals en el marc d'una federació socialista catalana, estable, que cal promoure ja des d'ara i que ens permeti avançar en el procés de la unitat, cap al PSC sobirà.

6. Finalment, i en la darrera etapa de culminació del procés d'unitat, establir una comissió de coordinació dels partits prèviament federats per tal de:

a) preparar el Congrés de la unitat i el seu reglament,

b) estudiar i comparar les resolucions aprovades pels respectius Congressos: programes, línies polítiques i sindicals, estatuts i línies sectorials...,

c) preparar les noves ponències, síntesi de les anteriors, que hauran de fer seves els congressistes del nou PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA.

IV BASES DEL POSSIBLE PROCÉS DE FEDERACIÓ AMB AL PSOE

S'ESTABLIRAN UNES COMISSIONS,
S' establiran unes comissions, en virtut

de la pròpia sobirania del Partit per negociar amb el PSOE a nivell d'estat el procés de federació:

1. El PSC donarà forma, en virtut de la pròpia sobirania, a la seva coordinació en procés de federació amb el PSOE; els delegats que envii als organismes d'articulació dels socialistes de l'Estat ho seran com a conseqüència de la seva sobirania.

2. Configurada la coordinació en procés de federació, els delegats del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA als òrgans de federació dels socialistes d'Espanya seran elegits i nominats directament i sobirana pel PSC. També seran elegits i nominats sobiranament i directa pel PSC els membres o els delegats dels òrgans executius comuns/federals.

3. Els delegats que el PSC envii als òrgans de tot tipus resultant de la federació dels partits, participaran en les sessions, debats i presa de resolucions referents a les qüestions comunes de lluita per la democràcia i el socialisme a nivell d'Estat, en nom del Partit que representaran, és a dir, el PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA.

4. El nombre de delegats que el PSC enviarà al Congrés dels socialistes de l'Estat serà definit en funció de bases proporcionals al cens electoral i al nombre d'afiliats.

5. Les resolucions del Congrés dels socialistes de l'Estat que poguessin afectar a aspectes de la sobirania del PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA i/o alternatives compreses en el marc autonòmic per a Catalunya reivindicades pel PSC, no el vincularan.

PROTOCOL DE UNITAT DE LA FSC (PSOE), PSC-C I PSC-R EN EL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

1. El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'organització política dels socialistes de Catalunya, resultant de la fusió de la FSC (PSOE), del PSC (C) i del PSC (R). Afegirà a la seva denominació les sigles de les organitzacions pre-existents, en el ben entès que el PSC (C) i el PSC (R) accepten les sigles úniques i comuns de PSC. Aquesta denominació només podrà ser modificada pel seu Congrés.

2. El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és un partit de classe i nacional que sorgeix de la voluntat constituent de les organitzacions socialistes de Catalunya i que, en virtut de la seva sobirania, decideix la participació en organismes representatius i decisoris comuns amb el PSOE, en la forma que s'explicita en aquest document.

3. El Congrés del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és l'òrgan suprem del Partit. La seva competència serà exclusiva per establir la seva estructura interna, regular la seva disciplina, elaborar la seva línia política i el seu programa a Catalunya.

4. Per definir conjuntament amb la resta dels socialistes de l'Estat els elements estratègics coincidents de la lluita de classes, el PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) enviarà els seus delegats, elegits directament per les estructures organitzatives de base, al Congrés Federal del PSOE, perquè participin en les sessions, debats i resolucions que facin referència a les qüestions comuns de la lluita de classes a nivell de l'Estat.

L'aplicació a Catalunya de les resolucions preses per a l'àmbit estatal serà portada a terme pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE).

El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) tindrà plena sobirania en aquells àmbits de competències que els socialistes de Catalunya propugnem per a l'organització política del nostre país, d'acord amb el marc constitucional aprovat en el seu programa pels socialistes de tot l'Estat.

5. Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) candidats a la Comissió Executiva Federal seran presentats o refrendats si s'escau pel PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) a través dels seus delegats presents en el Congrés Federal.

6. El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) estarà representat en el Comitè Federal Socialista. Aquesta representació serà designada pel propi PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) i en funció del criteri de proporcionalitat en virtut del nombre d'afiliats.

7. Els membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) que siguin assalariats hauran de militar sindicalment. L'opció sindical del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és la UGT.

8. Els parlamentaris membres del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) s'atendran respecte a llur organització parlamentària al que hi ha establert en l'acord

de constitució del grup parlamentari Socialistes de Catalunya.

9. El PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) mantindrà relacions polítiques internacionals dins del marc, decidit pel Congrés Federal del PSOE.

10. El símbol del PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE) és el "Puny i la Rosa".

A la documentació, correspondència, etc. s'utilitzarà el nom complet del Partit acompanyat del símbol.

En banderes, pancartes i on sigui neces-

sària la utilització del nom reduït s'utilitzaran les sigles PSC (PSC-PSOE), sempre acompanyades del "Puny i la Rosa". És patrimoni del nou Partit tota la simbologia de les organitzacions que es fusionen.

DISPOSICIO TRANSITORIA. Des del 1 de maig de 1978 fins la data del Congrés d'Unificació, tota la imatge pública del procés unitari farà sempre referència als noms complets o, en tot cas, a les sigles completes dels tres partits que protagonitzen la unitat.

ÍNDIX

El naixement de la Federació Socialista de Catalunya	4
1923: Creació de la Unió Socialista de Catalunya	6
La unificació dels socialistes durant la Segona República	8
El Partit Socialista Unificat de Catalunya	10
La FSC (PSOE) sota la dictadura	11
El Partit Socialista de Catalunya-Congrés	13
El Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament	16
Cap al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)	18

DOCUMENTS ANEXES

Pacte d'abril	21
Document de bases de la unitat. Acorx de la Comissió d'Enllaç	22
Bases de la unitat aprovades pel XVII ^è Congrés de la FSC (PSOE)	23
Bases de la unitat aprovades pel II ^{on} Congrés del PSC-C	24
Bases de la unitat aprovades pel V ^è Congrés del PSC (R)	26
Protocol de unitat de la FSC (PSOE), PSC (C) PSC (R) en el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)	28